



"El postpujolisme és virtual"

Pere Esteve va ser nomenat secretari general de CDC ara fa un any. Durant aquest temps ha capitanejat la nau convergent entre eleccions, pactes i congressos. El debat sobre el postpujolisme i la polèmica sobre el finançament centren la conversa.

Fa dotze mesos que Pere Esteve es va posar al capdavant de la nau convergent. Amb la prudència i la discreció que el caracteritzen ha anat superant els entrebancs que han sorgit durant aquest període, amb un balanç que el permet consolidar-se en el càrrec. Va començar l'any amb unes eleccions generals i el subsegüent acord amb el PP que el va obligar a fer una acurada tasca pedagògica entre les bases del seu partit. Després, mentre començaven a créixer les oliveres, van venir els congressos, el de CDC, però sobretot, el del soci.

—*Ha estat un any difícil?*

—L'expressió difícil no m'agrada. L'any passat era un any important pel partit, també per mi, i ha anat bé. Des del punt de vista de partit, teníem unes eleccions que havien d'anar bé i així va ser. En segon lloc, hi va haver la negociació amb el PP, que va ser difícil pels precedents amb què s'hi arribava. I en tercer lloc, hi va haver el congrés, que va confirmar la línia de renovació del partit. El balanç d'aquest any és positiu.

—*Potser el moment més delicat per al partit va ser el moment de la negociació amb el PP.*

—Delicada la feina, no delicada la situació del partit. El partit estava en una excel·lent situació.

—*Però a la militància li va costar digerir que es negociés un acord amb el PP.*

—En aquest sentit, efectivament, es pot parlar de situació delicada.

—*Avui ja podem parlar de balanç satisfactori de l'acord entre CiU i el PP?*

—El balanç és satisfactori per diverses raons. La primera, perquè era difícil de plantejar. La segona, perquè es va aconseguir un acord amb contingut. La tercera, perquè l'acord s'ha anat complint. No hi ha ha-

gut incompliments, més enllà de si un tema hauria pogut anar més de pressa o més a poc a poc. Per tant, la línia general de valoració de l'acord és satisfactòria.

—*Què és el que hauria d'haver fet més de pressa?*

—En realitat, el que no ha anat prou bé és la negociació dels pressupostos de l'estat, entre setembre

i octubre. Això no ha anat tan bé. En la negociació de pressupostos no vam aconseguir tenir sobre la taula al mes de setembre tots els temes que haurien d'haver format part de l'acord final de pressupostos. Això va provocar una doble negociació al mes d'octubre que no va generar una imatge adequada. Aquesta imatge va ser aprofitada pels que diuen que a Catalunya sempre esgarrapem, etc. Va ser un entrebanc innecessari que no s'hauria produït si s'hagués resolt el mes de setembre.

—*En l'agenda del 97, quines són les prioritats de CiU a l'hora de negociar amb el govern del PP?*

—Els objectius més immediats són tres: finançament de la sanitat, el traspàs de l'INEM i les competències de trànsit. A més d'això, hi ha el compliment dels acords de la llei de costes i la llei de ports. Esperem que aquestes tres prioritats quedin resoltes aviat.

—*Abans de l'estiu?*

—Abans, abans! Hi ha coses que si es poden resoldre aquest mes, no

cal esperar un trimestre. Però no puc precisar més.

—*Una sentència judicial recent demostra que per normalitzar internacionalment l'esport català és imprescindible modificar la Llei de l'Esport. Entre les prioritats de CiU enguany, hi ha la petició de la modificació d'aquesta llei?*

—Nosaltres, per acord de congrés, defensem la participació internacional de les seleccions catalanes. Però fins ara no hem trobat el desllorigador d'aquest

"El problema de les seleccions catalanes no és només un problema de legalitat estatal, sinó també de normativa internacional."

"Els arguments del senyor Chaves no són admissibles."



RICARD CUGAT

tema, tot i la nostra voluntat política de resoldre'l. Entre d'altres coses, perquè no és només un problema de legalitat estatal, sinó també de normativa internacional, tant de les federacions internacionals com del COI. No és un tema que es pugui resoldre només al Congrés dels Diputats. En tot cas, encara que en aquest moment no hi hagi cap proposta concreta plantejada, Convergència té la voluntat política que les seleccions catalanes puguin competir internacionalment.

—*L'anunci dels socialistes andalusos de recórrer contra l'acord sobre la cessió del 30 per cent de l'IRPF introdueix un factor d'inestabilitat en la negociació entre CiU i el PP..*

—No ho crec. Dóna la impressió que les actuacions del senyor Chaves, les declaracions del senyor Bono o del senyor Rodríguez Ibarra, intenten utilitzar el tema del finançament per erosionar el govern, el govern que està pactant amb CiU. Tenim els precedents de l'anterior legislatura en el sentit invers. Però per mi, els seus mateixos arguments els invaliden. El senyor Chaves diu que encara que ell tingui garantit el finançament, no pot permetre que els altres millorin més del compte. Aquest argument no és admissible. Primer: l'estat espanyol és l'estat d'Europa on hi ha més solidaritat interterritorial. I amb el nou acord, ho continua sent. Segon: cap dels dirigents polítics que s'oposen al nou acord de finançament per insolidari, encara no ha quantificat la solidaritat. Simplement tenen actituds immobilistes. Davant de fórmules que permetin una major responsabilitat, una major autonomia financera, es tanquen. Són actituds regressives, i fins i tot, en última instància, insolidàries. Si una comunitat, mercès a una evolució molt positiva del seu IRPF recapta més, aquests guanys possibles redunden en un 30 per cent en la comunitat i un 70 per cent en la resta de l'estat. Per tant el nou sistema continua essent intrínsecament solidari.

—*A més de la solidaritat, el senyor Chaves apel·la al principi de la cohesió fiscal de l'estat.*

—Què és la cohesió fiscal? No sé què vol dir això. Hi ha el concert econòmic basc, hi ha el sistema foral navarrès. No sé de quina cohesió fiscal parla el senyor Chaves. El principi de la cohesió fiscal de l'estat no existeix. Chaves parla d'una cosa que no existeix.

—*Creu que la polèmica sobre l'acord de finançament pot provocar una inflexió en la política autonòmica del govern del PP?*

—Això és el que pretenen alguns líders socialistes, però no crec que ho aconseguixin.

—*Potser el primer ressò a les files del PP han estat les pressions del PP andalús perquè el govern espanyol no traspassi els ports, tal com demana CiU.*

—He llegit alguna cosa en aquest sentit. Aquesta cessió no és obligatòria. Si hi ha alguna comunitat que no la vol, que no ho creu oportú, perquè creu que el govern central ho gestionarà millor, que no accepti la cessió. Ara, espero que no entrem en allò que si una comunitat no ho vol, les altres no ho poden tenir. Tot allò que soni a uniformista està tronat.

—*Primer va ser Fraga qui va recórrer contra la cessió del 15 per cent, ara és Chaves qui recorre con-*



tra la cessió del 30. Més enllà de les diferències ideològiques, sembla que hi ha una qüestió de fons que uneix socialistes i populars per sobre de pactes conjunturals amb CiU. Malgrat que l'uniformisme pugui ser tronat, l'heterogeneïtat tampoc sembla que acabi d'arrelar.

—Per veure si les coses arrelen, s'han de mirar amb perspectiva. Hem de veure cap a on van les coses i què és el que d'una manera progressiva es va imposant. Per mi, es van imposant les tesis de la diversitat, les tesis del diàleg.

—*Sobretot d'ençà que cap govern estatal té majoria absoluta.*

—En el període 92-97 hi ha hagut un canvi de ritme molt important, però anteriorment, malgrat la majoria absoluta, també hem anat aquí, tot i que a ritme més lent i amb alguna reculada.

"La línia general de valoració de l'acord amb el PP és satisfactòria."



RICARD CUGAT



"Posar la política unitària com a prèvia no ho compartim."

—Felipe González no ha desautoritzat Chaves.

—Tampoc no diu que hi està d'acord. No diu res. Ho remarco. Són determinades veus que fan un paper. No tots. També m'agradaria saber, per exemple, què en pensa el PSC.

—En l'entrevista que li vaig fer fa un any, quan el van nomenar, afirmava que veia molt difícil un acord amb el PP per després de les generals perquè la distància en temes substancials era molt important. Un any després, aquesta distància s'ha escurçat?

—En temes substancials per nosaltres, el PP no va poder continuar dient el mateix a partir del 3 de març. Gràcies a això es va poder plantejar parlar. Si el PP no hagués canviat d'actitud en temes substancials, nosaltres no haguéssim pogut negociar. Ni parlar. És el PP, el que s'ha mogut.

—Darrerament, Duran Lleida ha plantejat la necessitat d'aconseguir un consens entre les forces polítiques catalanes per plantejar reivindicacions comunes davant l'estat. Convergència, malgrat discrepar en això amb Unió, planteja també en la ponència congressual la necessitat d'un ampli acord entre les forces polítiques catalanes per assolir un pacte d'estat que reconegui el caràcter diferencial de Catalunya. Vist des de fora, tot i la polèmica no sembla que hi hagi tantes diferències.

—La discrepància sobre aquest tema queda resumida en l'expressió "posar el carro davant els bous". En cap moment CiU ni renuncia al diàleg ni a la negociació. Per descomptat, en qualsevol tema que es pugui produir un acord més ampli s'ha de mirar d'aconseguir. Com fem al Parlament. El que no és raonable és posar el carro davant els bous, i plantejar que ens hem de posar tots d'acord per veure què demanem. En això discrepem. Nosaltres creiem que cada partit ha de fixar quina és la seva posició política en matèria d'autogovern, i a partir d'aquí veure si hi ha camins per a l'acord. Posar la política unitària com a prèvia, no ho compartim.

—De moment, amb qui es posen més d'acord al Parlament de Catalunya és amb el PP. És còmode per a CDC tenir el PP com a aliat davant unes esquerres catalanes que sembla que cada cop estan més coordinades?

—És cert que la llei més important, la dels pressupostos, l'hem aprovada amb el PP. Però no estic d'acord amb aquesta divisió del Parlament que planteja. En altres lleis, hem arribat a acords molt diversos, i en alguns casos molt amplis. No hem traslladat al Parlament l'acord que hi ha al Congrés.

—Des de CDC es veu amb inquietud la coordinació de les esquerres catalanes?

—No deixa de ser sorprenent que després de tants mesos parlant de l'anomenada olivera, encara no hi hagi continguts. Fins al moment només hi ha intencions genèriques de substituir la majoria actual combinades amb projectes personals poc definits. Primer haurien de decidir els continguts, després quin objectiu es vol assolir amb aquests continguts i finalment qui els porta a terme. Ara sembla que l'ordre és l'invers.

—Un cop superat el congrés nacional, amb la ratificació del seu nomenament i el de Felip Puig com a secretari d'organització, es pot donar per acabat el procés de renovació?

—La renovació, com ens la plantejàvem nosaltres, no era tant una renovació de persones, que també, com d'objectius, d'idees. Això continua. De moment, hem aconseguit una cosa clau: que el partit sigui prioritari.

—L'objectiu del procés de renovació seria assegurar l'existència de CDC més enllà de Jordi Pujol?

—Més enllà de qualsevol contingència.

—Ferran Requejo deia en una entrevista publicada per aquest setmanari (EL TEMPS, núm. 653) que el gran rept de CDC era "avançar cap al postpujolisme amb Jordi Pujol liderant el procés". Ho veu factible?

"No deixa de ser sorprenent que després de tants mesos parlant de l'olivera, encara no hi hagi continguts."

"Les llistes electorals municipals de CiU s'han de basar en les persones i no en una regla."

—N'estic convençut. El postpujolisme com a idea és virtual. Tot el que no pots situar en el temps i en les seves circumstàncies és virtual. Nosaltres el que ens plantejem és estar preparats per qualsevol contingència, i per descomptat, estem fent la renovació amb el president Pujol. De fet, n'ha estat el primer impulsor.

—*Requejo també afirmava que la condició essencial perquè això fos possible era canviar els continguts de la reivindicació nacional.*

—Nosaltres en la ponència congressual hem fet un pas. En els propers temps hem de desenvolupar la línia engegada. Principalment, hem de desenvolupar l'expressió reconeixement nacional. Tots els partits nacionalistes plantejem que Catalunya és una nació però cap proposta política fins l'any 96 s'ha plantejat com a objectiu el reconeixement nacional de Catalunya.

—*Què vol dir "reconeixement"?*

—La Constitució es pot llegir de dues maneres. Hem d'acordar que a partir d'ara només la llegirem de forma oberta, de la forma que reconegui la diversitat, la pluralitat de l'estat.

—*Estàvem en el postpujolisme. Per què els va irritar tant que se'n parlés en el congrés d'Unió?*

—El que havíem de dir sobre el congrés d'Unió ja ho vam dir. De fet, no ha canviat la situació. Tot el

que vaig dir al mes de desembre continua vigent.

—*En l'entrevista de fa un any, vostè afirmava que la lleialtat entre els dos partits era bàsica per al futur de la coalició. Hi ha hagut deslleialtat en els darrers mesos?*

—Miri, jo no he canviat d'idea. Continuo creient que la lleialtat és bàsica en el funcionament de la coalició, com també ho és l'eficàcia. Eficàcia en la defensa dels interessos de Catalunya, i en general en el compliment dels compromisos electorals. Tot això ha permès que CiU ocupi una posició central en la política catalana i en l'espanyola.

—*S'ha parlat darrerament de la possibilitat de modificar el pacte municipal de la coalició. Per on hauria d'anar aquesta modificació?*

—Ambdós partits hem aprovat en els respectius congressos que s'ha de revisar el pacte de la coalició de cara a les municipals. És massa d'hora per dir com quedarà definit. Cal que ho estudiem i ho parlem a fons. El que sí que vull deixar clar és que a Convergència tenim la voluntat que aquest nou pacte reflecteixi més les realitats i els actius que cada partit té en els diferents pobles. Les llistes electorals municipals, s'han de basar en les persones i no en una regla.

Pere Martí



BARCELONA una lliçó divertida



La gran Aula on observar, analitzar, descobrir i aprendre

Vine a una gran ciutat com Barcelona. Hi ha moltes coses per veure i visitar. Expressions culturals, història, creixement, noves solucions urbanístiques, institucions i serveis públics, organitzacions financeres, comercials i industrials...

Barcelona Aula Oberta et proposa durant tot el curs un complet programa de visites per conèixer la ciutat. 12 itineraris triats especialment per cobrir les necessitats temàtiques del curs i presentar als alumnes les diferents realitats que creen una ciutat.

I sense oblidar els aspectes més lúdics; el viatge, dormir còmodament en un hotel de la ciutat i les sortides turístiques es presenten com una experiència nova i divertida que fomenta la convivència i la vida en grup.

El programa **Barcelona Aula Oberta** t'ofereix l'oportunitat d'aprendre observant la realitat. Una lliçó inoblidable.



BARCELONA
Aula Oberta

Un programa de **TURISME DE BARCELONA**
Organització pedagògica: Institut Municipal d'Educació de Barcelona.
Ajuntament de Barcelona.
Informació i Reserves: Telèfon 93/423 18 00 - Fax 93/423 26 49